

Dumnezeu a devenit sărac pentru noi

Textul de bază: Isaia 53:1-2

Introducerea

Despre regina Angliei Victoria se spune că i-a plăcut să umble în haine simple, ca să nu fie recunoscută. Plimbându-se într-o pădure a prins-o ploaia. Într-o colibă veche locuia o babă săracă unde regina și-a găsit un refugiu. Întrebând de o umbrelă, baba a spus că are două, dar ea dă numai pe cea veche pentru-că pe cea nouă nu-o mai primește înapoi. În a doua zi s-a mirat cum un slujitor din casa regală ia adus umbrela veche înapoi. Baba nu știa că era regina, și se vaita: “Dacă aș fi știut doar. Oh, dacă aș fi știut doar”.

- Câți oameni din jurul nostru o să se vaite tot în felul acesta, pentru că nu vor să recunoască că cel Nou Născut în ierle este Domnul și Mântuitorul nostru Isus Cristos și putea să fie și Salvatorul lor.

Isus este născut în sărăcie

- Din punct de vedere economic, crăciunul reprezintă o creștere de venit
- Mii de întreprinderi fac în perioada crăciunului câștigul principal
- Și milioane de familii trăiesc din venitul acesta
- Dar omenirea, care sărbătorește ziua de crăciun cu un așa mare entuziasm nu se gândește și la motivul esențial a crăciunului
- Afară de câteva accesorii musicale ca : “O noapte prea sfințită”, sau “Îngerii din cer au vestit” transmise prin difuzoare comerciale
- Și dacă apare în textul cântării strofa:
  - “Dacă mai este vreun suflet, de povară păsat
  - Dacă vreo inimă simte durerea pentru păcat;
  - Să primească mângâiere și putere iar din nou;
  - Al tău Salvator e-aproape, El astâmpără al Tău dor”.
- Atunci nimeni nu-l mai ascultă sau este atent la această chemare
- Este de mirare, cum se poate sărbători nașterea unui copil, dar cel sărbătorit este împins deoparte
- Isus, Domnul Domniilor a fost culcat într-o ieslă pentru-că nu s-a găsit un alt loc pentru El

Luca 2:6-7

Pe când erau ei acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria. Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru-că în casa de poposire nu era loc pentru ei.

- Dumnezeu a vrut să ne învețe că nu judecă după aprecierile vizibile
Romani 2:11
Căci înaintea lui Dumnezeu nu se are în vedere fața omului.
- Și despre Domnul nostru Isus Cristos spune profetul Isaia
Isaia 53:2-3
El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirea și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă. Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obicinuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața dela El, și noi nu L-am băgat în seamă.
- Și când a trăit pe acest pământ, omenirea nu L-a tratat cum se cuvenea
Ioan 1:11
A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.
Marcu 3:20-21
Au venit în casă, și s-a adunat din nou norodul, așa că nu puteau nici măcar să prânzească. Rudele lui Isus, când au auzit cele ce se petreceau, au venit să pună mâna pe El. Căci ziceau: „Și-a ieșit din minți.” Și cărturarii, cari se pogorâseră din Ierusalim, ziceau: „Este stăpânit de Beelzebul; scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor.”

Un Isus în iesle acceptăm, chiar îl adorăm, dar să crească și să devină Domn în viața noastră, Nu.

Sărăcia lui Isus este o provocare pentru noi

- Nu, pentru-că și noi trebuie să devenim săraci
- Nu, ci judecata noastră cu privire la cei din jurul nostru trebuie corectată
Iacov 2:1-4
Frații mei, să nu țineți credința Domnului nostru Isus Cristos, Domnul slavei, căutând la fața omului. Căci, de pildă, dacă intră în adunarea voastră un om cu un inel de aur și cu o haină strălucitoare, și intră și un sărac îmbrăcat prost; și voi puneți ochii pe celce poartă haina strălucitoare, și-i ziceți: „Tu șezi în locul acesta bun!” Și apoi ziceți săracului: „Tu stai colo în picioare!”
Sau: „Șezi jos la picioarele mele!” Nu faceți voi oare o deosebire în voi înșivă, și nu vă faceți voi judecători cu gânduri rele?
- Un sportive elvețean pocăit povestea din viața lui
- Mulți ani a participai la concursuri cu schiuri, dar era un necunoscut, un nobody
- Până când a câștigat prima medalie de aur
- De odată toată lumea a vrut să-i ia un interviu

- Și i-au pus întrebări despre lucruri de care încă nici nu auziseră
- Așa se poate întâmpla și cu vizitatorii din bisericile noastre
- Un academician, nou convertit în credință nu poate da imediat toate răspunsurile numai pentru-că e academician. În credință e un copil în plină creștere
- Valoarea unei biserici nu se stabilește după numărul medicilor, academicienilor sau patronilor care sunt aici membrii
- Eu personal mă bucur, dacă avem mulți dintre ei în bisericile noastre
- Dar mă bucură faptul că au găsit pe Domnul ca Mântuitor în viața lor!

Jacov 2:5

Ascultați, prea iubiții mei frați: n-a ales Dumnezeu pe cei ce sunt săraci în ochii lumii acesteia, ca să-i facă bogați în credință și moștenitori ai împărăției, pe care a făgăduit-o celor ce-L iubesc?

- Un singur lucru are valoare în ochii lui Dumnezeu:

Luca 16:15

Isus le-a zis: „Voi căutați să vă arătați neprihăniți înaintea oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile; pentrucă ce este înălțat între oameni, este o urâciune înaintea lui Dumnezeu.

Jacov 1:9-10

Fratele dintr-o stare de jos să se laude cu înălțarea lui. Bogatul, dimpotrivă, să se laude cu smerirea lui: căci va trece ca floarea ierbii.

Cine acceptă ieslea trebuie să accepte și crucea

- Și aici am impresia că se distanțează societatea de azi de Fiul lui Dumnezeu
- Opinea publică acceptă un crăciun comercializat
- Dar nu acceptă ca acest copil din iesle să devină odată Domn în viața lor
- Dar Biblia ne spune altceva:

Romani 5:1-5

Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem (Sau: Să avem.) pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. Lui îi datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har, în care suntem; și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu. Ba mai mult, ne bucurăm chiar și

în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea. însă nădejdea aceasta nu înșală, pentrucă dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat.

- Acest Isus a rămas până la moarte un om fără avere sau bunăstare
- Un mormânt propriu era una din simbolurile vizibile pentru un bărbat

- Dar Isus a fost îngropat într-un mormânt străin

Conducerea religioasă din Ierusalim nu era de acord cu învățătura Domnului nostru Isus Cristos

- În timpul nostru nu este diferit
- Sute de religii, care susțin că se bazează pe Sfânta Scriptură neagă jertfa Domnului nostru Isus Cristos de pe Golgota
- Și lucrul acest condamnă Cuvântul lui Dumnezeu

1 Corinteni 1:18-21

Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării: dar pentru noi, cari suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu. Căci este scris: „Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți, și voi nimici priceperea celor pricepuți. ” Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prostit Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia? Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii.

- Actul de salvare a omului începe în iesle și se termină la înălțarea Domnului și promisiunea Lui, că V-a veni din nou să ia pe ai Săi

Matei 25:31-40

„Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre; și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui. Atunci împăratul va zice celor dela dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți împărăția, care v-a fost pregătită dela întemeierea lumii. Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit; am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine.” Atunci cei neprihăniți îi vor răspunde: „Doamne, când Te-am văzut noi flămând, și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-Ți sete, și Ți-am dat de ai băut? Când Te-am văzut noi străin, și Te-am primit? Sau gol, și Te-am îmbrăcat? Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță, și am venit pe la Tine?” Drept răspuns, împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că, oridecâteori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.”

Amin